

Mogens Fog: Paa min Partigruppens Vegne skal jeg ganske kort tilsige vor velvillige Medvirken ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Det staar for mig saaledes, at det er en ganske rimelig Retfærdigheds-handling, at man efter den nye Tjenestemandsløvs Vedtagelse søger at regulere ogsaa de gamle Pensionisters Forhold. Jeg kan meget vel se de Vanskeligheder, der er ved at imødekomme Ønskerne om at omregne de gamle Pensionisters Pensioner under Hensyntagen til den nye Tjenestemandsløvs Vanskeligheder, som er omhyggeligt behandlet i Udvalgets Betænkning, men saa vidt jeg kan se, vil det Forslag, der er fremsat, betyde, at man i Realiteten kommer meget nær op til, hvad man vil kunne opnaa paa den anden Maade; jeg synes, det ser ud til at være den bedst mulige Løsning, der her er fundet. Dette betyder dog ikke, at man ikke i et Udvalg maaske kan opnaa yderligere Forbedringer, og jeg vil haabe, det bliver muligt grundigt at gennemdrøfte den Henvendelse til Rigsdagens Medlemmer, som er fremsat af en Kreds af gamle Pensionister.

Navnlig vil jeg gerne sige, at det gør mig ondt, at man ikke kan benytte denne Lejlighed til at faa de samgiftes Forhold ordnet. Det er beklageligt, at det ikke lykkedes ved Tjenestemandsløven at faa gennemført de Principper, som alle stort set vist er enige om, men som det synes meget vanskeligt at faa overført til Praksis, hvorefter et Arbejdes Værdi ikke maales ud i forskellig Løn, efter som vedkommende er gift med en Person, der er ansat under Staten, eller ikke. Men naturligvis vil det være umuligt at gennemføre en principiel Ændring i dette Forhold i en Lov, som er en Konsekvens af en Lov, hvor det ikke lykkedes at gennemføre det.

Der kunde maaske ogsaa være Grund til at overveje, hvorvidt der skulde tages et vist Hensyn ogsaa til Stedstillæg ved Udregningen af Pensionen, ligesom der er enkelte af de andre Henstillinger og Ønsker, der er fremsat af de gamle Pensionister, som man maaske kunde imødekomme under Udvalgsarbejdet.

Med disse Ord vil jeg gerne tilsige min Gruppens Medvirken ved Gennemførelsen af Lovforslaget.

Søren Olesen: Det virkede noget nedslaaende for Pensionisterne, at der ikke samtidig med at Tjenestemandsløven blev gennemført, var forberedt et Arbejde med Hensyn til, hvad der skulde gøres over for de gamle Pensionister. Det var først senere

det kom frem, og det maa hilses med Glæde, at Udvalget har arbejdet hurtigt, og at Pensionisterne nu kan faa det Tillæg, der tilkommer dem i Lighed med Tjenestemændene. Vi kan ogsaa give Tilslutning til det Synspunkt, der er anlagt, at man, naar man ikke kunde lægge de nugældende Pensionsregler til Grund, saa har søgt at føre Pensionerne saa nær derop til som muligt ved de Grundprincipper, som er nedlagt i Forslaget, saaledes at man yder Pensionisterne Tillæg i Lighed med Tjenestemændene. Vi kan derfor ogsaa tilsige Forslaget en velvillig Behandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, de har givet Forslaget, og jeg tager det som et Udtryk for, at Argumentationen i Betænkningen er sagligt velunderbygget, hvad der ogsaa er min personlige Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Westermann nævnte den Henstilling, der i Slutningen af Udvalgets Betænkning er rettet til Finansministeriet vedrørende Understøttelser af pensionslignende Karakter, og jeg skal udtale, at jeg gerne vil tage denne Henstilling op til velvillig Overvejelse og Undersøgelse. Jeg finder det rimeligt, at man har ønsket Forslaget henvist til en Udvalgsbehandling, for at man der kan se paa de Enkeltheder, der maatte være Ønske om at drøfte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. C. Hansen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 47 af 11. Februar 1946.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2321; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 299).

Sagen sattes til Forhandling.